

2 martie 2025 • DUMINICA A VIII-A D.P.A. • Sf. Angela a
Crucii, clg.

LECTURA I

Nu lăuda pe nimeni înainte de a-l fi auzit vorbind.

Citire din cartea lui Ben Sirah 27,4-7

Când se scutură sita, rămâne mizeria; tot așa, defectele omului ies la iveală în discursul lui. Vasele olarului, cuptorul le încearcă, iar încercarea omului este în conversația lui. Rodul pomului arată îngrijirea lui; tot așa, cuvântul revelează gândirea inimii omului. Înainte de discurs, nu-l lăuda pe om: aceasta este încercarea oamenilor.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 91(92),2-3.13-14.15-16 (R.: 2a)

R.: Cât de frumos este să-l lăudăm pe Domnul!

Cât de frumos este să-l lăudăm pe Domnul,
să cântăm numele tău, Preaînalte,
să facem cunoscută de dimineață
îndurarea ta
și noaptea fidelitatea ta! **R.**

Cel drept va înflori ca un palmier,
va crește ca un cedru din Liban.
Cei plantați în casa Domnului
vor înflori în curțile Dumnezeului
nostru. **R.**

Ei aduc roade și la bătrânețe,
își păstrează seva și proștețimea,
ca să facă cunoscut că: “Domnul,
stânca mea, este drept,
în el nu este nedreptate”. **R.**

LECTURA A II-A

**Mulțumire fie lui Dumnezeu,
care ne dă victoria, prin Domnul
nostru Isus Cristos.**

*Citire din Scrisoarea întâi a sfântului
apostol Paul către Corinteni 15,54-58*
Fraților, când ființa aceasta supusă
putrezirii se va îmbrăca în neputrezire
și ființa aceasta muritoare se va
îmbrăca în nemurire, atunci se va
împlini cuvântul scris: “Moartea
a fost înghițită de victorie. Unde
este, moarte, victoria ta? Unde este,
moarte, ghimpele tău?” Ghimpele
morții este păcatul, iar puterea
păcatului este Legea. Însă mulțumire
fie lui Dumnezeu care ne dă victoria
prin Domnul nostru Isus Cristos.
Așa încât, frații mei iubiți, fiți tari,
neclintiți; prisosind totdeauna în
lucrarea Domnului, știind că munca
voastră nu este zadarnică în Domnul!

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Fil 2,15-16

(Aleluia) Păziți cuvântul vieții, ca să fiți în mijlocul lumii ca niște făclii mereu aprinse! (Aleluia)

EVANGHELIA

Gura lui vorbește din prisosul inimii.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Luca 6,39-45

În acel timp, Isus le-a spus și o parabolă: “Poate un orb să conducă un alt orb? Nu vor cădea amândoi în groapă? Discipolul nu este superior învățătorului, dar orice discipol instruit va fi la fel ca învățătorul său. De ce, așadar, vezi paiul din ochiul fratelui tău, însă nu iei în seamă bârna din ochiul tău? Cum poți să-i spui fratelui tău: «Frate, lasă-mă să scot paiul din ochiul tău!» atunci când nu vezi bârna din ochiul tău? Ipocritule, scoate mai întâi bârna din ochiul tău și atunci vei vedea limpede să scoți paiul din ochiul fratelui tău! Căci nu este niciun pom bun care să facă fructe rele și, iarăși, niciun pom rău care să facă fructe bune, pentru că orice pom se cunoaște după fructele proprii: doar nu se culeg smochine din spini și nici struguri din măracini. Omul bun scoate binele din tezaurul bun al inimii sale, iar cel rău scoate răul din tezaurul rău al inimii sale. Căci gura lui vorbește din prisosul inimii”.

Cuvântul Domnului

În prima lectură Ben Sirah ne dă trei sfaturi pentru cunoașterea semenilor: 1) pleava rămâne numai când se cerne grâul; 2) numai după arderea din cuptor se pot alege oalele bune de cele rele, și 3) pomul se cunoaște după fructele pe care le face. La ce servesc aceste sfaturi? De a nu lăuda pe nimeni înainte de a-l cunoaște, fiind știut că lauda adusă celui rău îl face și mai rău; apoi pe cel rău îl poți învinge numai după ce l-ai cunoscut. Lectura a doua ne arată că de la cei răi ne vine răul cel mai mare, păcatul și prin păcat moartea sufletului. Biruința noastră asupra păcatului și a morții o avem numai prin Cristos. Ca recunoștință ni se cere multă străduință de a fi colaboratori la opera de înlăturare a păcatului din lume. Nu putem să fim colaboratori ai mântuirii dacă mai întâi nu ne cunoaștem pe noi înșine în spirit de credință. Evanghelia ascultată ne cere acest lucru: ca să vedem bârna din ochiul nostru. Deseori ne credem drepti și sfinți și-i condamnăm pe alții, dar oare Dumnezeu are aceeași părere despre noi, el care găsește pete și în îngeri, nu vede că și noi suntem cu bârna în ochi?

Întreaga istorie dă mărturie de efectele dezastruoase ale păcatului pe care omul îl vede în altul și nu-l vede în sufletul său. Toți dăm vina pe Adam și Eva. Adam vinovat, cu bârna în ochi, a îndrăznit să vadă paiul din ochiul lui Dumnezeu, zicând: Femeia pe care mi-ai dat-o mi-a dat și am mâncat. Prin urmare: Ești vinovat că mi-ai dat-o. Adevărul este că având bârna în

ochi vedem greșeli și acolo unde nu sunt. Din acest motiv vinovăția este mai mare.

Un singur păcat, într-o fracțiune de secundă, l-a schimbat chiar pe Lucifer din înger al luminii în înger al întunericii, fiindcă nici o bârnă nu-i mai mare decât mândria, pe care nu și-a văzut-o în ochii săi, devenind veșnic dușman al lui Dumnezeu. Un singur păcat i-a destituit pe Adam și Eva din starea de prietenie cu Dumnezeu, lipsindu-i de orice dar supranatural și preternatural, condamnându-i la moarte și trăgând după ei omenirea întreagă.

Numai pătimirile lui Isus ne descoperă cât este de mare răutatea și puterea distrugătoare a păcatului. Mădularile sfârțecate ale lui Cristos, insultele dușmanilor și, mai ales, moartea atât de crudă, toate ne spun că păcatul este un fel de deicid, uciderea lui Dumnezeu. Ce nerecunoștință!

El, care a trecut pe pământ făcând numai bine, are parte de atâta nerecunoștință! El, Fiul lui Dumnezeu, din cauza păcatului, a devenit „omul durerilor... lovit de Dumnezeu și umilit... străpuns pentru fărădelegile noastre, nimicitor din cauza păcatelor noastre”. De ce? Omul nu-și vede bârna din ochi.

Cu toate acestea, Cristos a îmbrățișat moartea de bunăvoie spre a-l salva pe omul păcătos. Mielul nevinovat, prin sângele său vărsat de bunăvoie, ne-a meritat viața și prin el ne-a împăcat cu Dumnezeu, cu sine și cu noi înșine și între noi și ne-a scos din sclavia satanei și a păcatului, ca noi să

dobândim puterea necesară de a scoate bârna din ochii noștri, și apoi paiul din ochii aproapei. Isus nu a exclus pe nimeni de la opera sa mântuitoare; neamului care l-a respins îi spune: „Nu-i va fi dat alt semn afară de semnul lui Iona”. După cum Iona, după ce a stat trei zile în pântecul unui pește, a fost aruncat viu pe țărm și apoi a fost trimis să predice pocăința la Ninive, tot așa Isus, după ce va sta trei zile în mormânt, va învia din morți pentru a da viață acelor care cred în cuvântul său. Moartea și învierea lui Cristos sunt cel mai mare semn al iubirii pentru cei păcătoși, terapia forte pentru însănătoșirea ochilor noștri. Cine îl primește, se mântuiește, își va putea spăla păcatele sale – fiindcă le vede – în sângele lui Cristos; și va învia cu el la o viață nouă. Este semnul iubirii infinite.

Dar, din păcate, mai sunt mulți dintre acei care, refuzând acest semn, ar voi alte semne, mai ales ca Dumnezeu să-și închidă ochii în fața nelegiuirilor și apoi să-i deschidă o dată cu deschiderea porților raiului. Vor terapia ochiului numai pentru a vedea raiul...

Prin legea solidarității, fiecare creștin este ținut, nu numai să se convertească el însuși, ba chiar să lupte din toate puterile, să sufere, să plătească pentru cei păcătoși, pentru că toți sunt frații săi; de aceea trebuie să facă tot ce este posibil ca să grăbească scoaterea bârnei – convertirea lor – prin rugăciune, post, pomeni, jertfe etc., toate pornite din cea mai sfântă caritate.

Padre Pio din Pietrelcina obișnuia să spună celui cu păcat de moarte: Nenorocitul! Nici o nenorocire nu-i mai mare ca păcatul de moarte. Moartea face ca trupul să devină un cadavru respingător, dar păcatul de moarte face din suflet un cadavru spiritual, asemănător cu diavolul. Parohul de Ars, Sfântul Ioan Maria Vianney, avea carisma de a citi păcatele din suflete. Într-o zi, printre cei care veniseră la Ars ca să-l vadă, era și un vânător cu câinele său. După ce a mângâiat și i-a admirat câinele de vânătoare, se adresează stăpânului: Domnule, este de dorit ca sufletul dumneavoastră să fie mai frumos decât câinele. Păcatul îl făcea mai prejos decât animalul, dar el nu vedea; avea bârna în ochi.

Anton Dancă, *VADEMECUM (Considerații, pilde și exemple pentru solemnități și duminici)*, Anul C, Editura „Presa Bună”, 2005

Calendarul săptămânii 2-9 martie 2025

2	D	DUMINICA A VIII-A D.P.A.; Sf. Angela a Crucii, clg.
3	L	Ss. Tereza Verzeri; Cunegunda, împ.; Marin, ostaș m.
4	M	Sf. Cazimir, rege **; Sf. Ioan Anton Farina, ep.
5	M	MIERCUREA CENUȘII (post și abțință); Ss. Luciu I, pp.; Teofil, ep.; Adrian din Cezareea, m.
6	J	Sf. Coleta, fc.; Fer. Roza din Viterbo, fc.
7	V	Ss. Perpetua și Felicitas, m. (*)
8	S	Sf. Ioan al lui Dumnezeu, clg. (*)
9	D	DUMINICA I DIN POST; Cei 40 de Ss. Ostași capadocieni, m.; Sf. Francisca Romana, clg.

Gândul săptămânii

“Cea mai bună cale de a spune lui Dumnezeu că Îl iubim este aceea de a-I cere mereu să-L putem iubi tot mai mult.” (Fericitul Vladimir Ghika)

